# PROGRAMMA.

quo ad

# NATALEM
# DEI-HOMINIS,
# NATI EX VIRGINE,

pie devotèque obeundum,

## O.O. CIVES ACADEMICI

ſeriò ſtudioſeque invitantur;
propoſitum
ab
Univerſitatis Roſtochienſis
h. RECTORE.


## WILH. DAVIDE HABERMANNO,

Medic. D. Ejusq. Prof. Publ.



ROSTOCHII,

*Typis Joh. Wepplingi, SER. PRINC. & Acad. Typogr.*

VAticinium Prophetarum diu in V. T. prædictum & jam pridem per DEI GRATIAM impletum, eſt FILII EX VIRGINE NATIVITAS. Hoc eſt illud Summum Sanctiſſimumque noſtræ Religionis MYSTERIUM, non ſolum omnem intellectum, (id enim infinita ſine dubio naturalia faciunt) ſed etiam omnem Naturæ potentiam & ordinem admirandum in modum ſuperans.

Nec obſtat, qvod Hiſtoriæ naturalis obſervationes fide licet dignæ, *Embryones dari in Embryonibus, & Virgines in utero ſuæ Matris adhuc exiſtentes eſſe impragnatas*, doceant: nimirum Bartholinus in Cent. VI. hiſt. X. & Tract. de Part. inſolit. viis c.16. *In Fionia Uxorem Gravidam genuiſſe Embryonem, in cujus (femellæ) ventre tumido in loco conſueto, alius fœtus, omnibus modis perfectus, inventus fuit.* In Ephem. Germ. Medic. An. II. Dec. II. obſ.72. *Infans 8. dierum peperit filiam vivam, benè conformatam, longitudinem medii digiti habentem; cum ſecundinis & lochiis effluentibus, baptizatam una cum matre, & paulo poſt demortuam.* In Ephem. Gallic. An 1676. ſimile exemplum reperitur: & aliud adhuc in obſervationibus Paulini. Idem & in brutis contigit, vid. Euſeb. Nieremberg. Lib. 6. Hiſt. nat. & Bodinus Tr. de abdit. rer. ſublim. arcan. Colloqv. 6. Et in ſemine Plantæ mediante microſcopiô jam delineata conſpicitur integra planta futura, cum floribus, radicibus & futuro ſemine jam perfecto. Hoc tamen; tenellas illas Gravidas manſiſſe Virgines; & Imaginationem Matris Gravidæ harum fæmellarum ingravidationis veram & efficientem cauſam fuiſſe; minimè probari poteſt. Non eſt quidem negandum effectus mirabiles & *monſtroſas* ab Ideis, ſeu Imaginatio-

tio-

WELLCOME LIBRARY INSTITUTE
58700 [53]

tione Gravidæ matris,ſi fuerit cum animi pathemate,(irâ,terrore,deſideriô,conjuncta) redundaſſe in fœtum : hoc tamen certum eſt, nunquam ejusmodi effectus contigiſſe , *niſi fœtu jam formatô,& maximè ultimis ingravidationis menſibus.* Nimirum talis commota Imaginatio nil formare per ſe & immediatè poteſt: nunqvam enim illibata Virgo ab imaginatione ſolâ ingravidata eſt , licet æſtro libidinis commotâ: nunquam utero geſtavit vel fœtum naturalem vel monſtrum, imò ne quidem molam, ut conſtans eſt ab antiquiſſimis temporibus huc usque obſervatum. Sed *principium vitale illud* , qvod *ſemini* ſoli *inſitum* & eſſentiale eſt ( & quod totâ ſubſiſtentia diſtert ab animâ Gravidæ matris ) hoc inquam Seminis principium vitale ( ex utriusqve ſexus ſeminalium Spirituum conjugio exſuſcitatum ) qvod ſolum& unicè format ſibi corpusculum ſuum h. e. embryonem, illud & Terroris Ideam matris ſuæ Gravidæ *intuetur* , indeque pariter in terrorem agitur, & ad iſtam terroris dictam ideam ( abeundo â naturali inſita ideâ ) ſtruit ſuum corpus & producit monſtroſam conformationem. Quis autem dubitet, *ſemen humanum primò Embryonum ſangvini*, ( ſi non perpetuò,ſaltem interdum, & in caſibus obſervationum ſupradictarum ) *eſſe coævum* ? Sæpè enim Natura humana nimium præmaturè actiones ſuas ( ſecundum longiores debitasqve temporis menſuras inchoandas ) inſtituit ; qvod patet, exemplis evacuationum menſtrui ſanguinis, infantibus obtingentium; præcocium ingeniorum; item hominum, quî ad juſtam ſtaturam adulti hominis ſuccreverunt intra primum ſuæ ætatis qvinqvennium. vid. obſerv. Plateri. Verulam hiſt. Vit. & mort. ( ſed tum ſolet natura etiam , tanquam univerſâ periodô maturius abſolutâ , brevi in totum ceſſare.) Verior ergo patet imprægnationis fœtuum ſupra dictorum cauſa: qvæ utiqve fuit *Vapor ſeminalis Patris*, qui penetrare potuit, *ad Embryonum ſemen, illudque actuare*, Rariſ-

 ſimam

ſimam autem hujusmodi Imprægnationem eſſe voluit Providentia Divina. Animalium enim fætus jacent in uterô, non immediatè & nudi, ſeminis virilis aſpergini expoſiti; ſed obvoluti ſunt peculiari involucro ſeu membranâ (ſecundina dicta) qvæ copioſiſſimas continet glutinoſas aquas; in hiſce mediis aquis liberè & molliter quaſi natant ut vitellus in ovi albumine: hæc Aqua arcere poteſt omne ſeminale contagium. In ſupradictis vero ingravidationis Embryonum caſibus, potuit vel ſecundina eſſe diſrupta, hinc aqua embryoni circumfuſa effluxit (diu enim in utero vivere poſſe fætus ruptis ſecundinis & absque aquâ, obſervationes teſtantur) vel aqvæ debitam non habuere glutinoſitatem & conſiſtentiam vel temperiem, vel quantitas aquarum fuit juſtò minor & totum circumdare fætum non potuit: contagium ergo ſeminale patris hinc facile ad intima corporis & ſemen tenelli Fœtus penetrare potuit. Rariſſimè quidem contingere dixi hujusmodi imprægnationem; ſi tamen contigerit, (ex quacunque deniqve cauſa) tum *ſeminalem conjunctionem ſemel conceptam non diu & per multos annos quieſcere & expectare adultam & aptiorem ætatem; ſed ſtatim ſuam, lege Naturæ, exordiri operationem*, hæc exempla manifeſte docent.

Stat ergo firmiſſimum, nec ullis fallaciis neque Conjecturis ſubruendum aſſertum: **Semel tantum, idq; modô omnem Naturæ potentiam tranſcendente, Virginem peperiſſe; Naturam Divinam, imò Plenitudinem Deitatis,** (Col. II. v. 9.) **in ſemen Virginis deſcendiſſe illudque actuaſſe; Deum-Hominem ſanguine humano enutritum fuiſſe.** Ad hoc

*Myſte-*

*Myſterium* Intellectus noſter caligine ſuffunditur, Natura ſtupet, Angeli jubilant, Dæmones contremiſcunt!

Poterat SALVATOR NOSTER ex Terrâ, caſtiſſimâ noſtra matre, vel ex coſta Mariæ Virginis, adſumere ſibi humanum corpus, & ſic fieri frater noſter; ſed exarſit ſanguinis humani Amore, & ex ejus ſemine naſci voluit. Finis & intentio infiniti hujus Amoris erat amiſſa noſtra nobis reſtituenda Vita. Sapientiſſimus enim vitæque noſtræ Amantiſſimus Architectus noluit generationem fieri noſtram, niſi mediante ſeminis (ſeu ſeminalium ſpirituum) utriusque ſexus conjunctione: hac mediante ſemen ſanum & robuſtum unius ſexus, ſemen imbecille & morboſum alterius permeat, illiusque morboſa ſeminia extinguit. Et hâc methodo terminus quidem vitæ hujus mortalis absque morbis aliquamdiu prorogabatur; aſt mortis hæreditarium contagium quo tolleretur penitus, & in ipſo noſtro ſemine extingueretur, DIVINA NATURA in caſtiſſimæ Mariæ Virginis ſe dimiſit ſemen, ceu palæſtram Potentiæ ſuæ immenſæ, pugnantis, & de devictis, peccatis, morte, principatibus & poteſtatibus Dæmoniorum triumphantis, Col. II. v. 15.

Tum Spiritus humani ſeminis intimo DIVINITATIS fœdere & unione Sanctus & Victor, ordiebatur ſuam Architecturam: mox formabatur exigua bulla, cui innatabat MAXIMUS ILLE ET IMMENSUS, quem cœli Cœlorum comprehendere potuerunt nunquam; jamqve unus idemq; ſanguis Embryonem inter & matrem, hoc eſt DEUM inter & Homines circulare incipiebat; tendebatque ab utero Virgineo per canalem umbilicalem & umbilicum primò ad *Jecur puriſſimum*, & nullâ unqvam amaritie bilis imbuendum; hinc per Venam adſcendebat ad *Cor Sanctiſſimum*, noſtri deſiderio unicè palpitans; inde diffundebatur per arterias ad anxium triſtitia tantum noſtrâ ſplenem, ad renes caſtiſſimos, ad *tenerrima reliqua viſcera*, inteſtinô amori noſtri æſtuantia;

 tia;

ſtia; ad omnia deniqve *membra, tendines, nervosque* qui noſtra olim bajulare peccata deberent. Sic nutriebatur ſanguine matris, PATER ÆTERNITATIS, (Eſ. IX. 6.) usque ad terminum inauditi partus. Tum excludebatur & prodibat in mundum hunc immundum, novem menſibus exactis in plenitudine temporis, INFANS ILLE qui æternitati erat coævus.

Excludebatur inquam per *uterum naturaliter apertum*, qui clauſo eodem erat conceptus: eoque ipſo convicta eſt ratio per ipſos ſenſus, DEUM HOMINEM aſſumpſiſſe *corpus* non quale ſibi fabricantur Spiritus, ex hâc atmoſphærâ vel collectis forte luminis & umbræ radiis, phantaſticum; ſed VERUM, & inſtructum UMBILICO, (quo primi noſtri carebant parentes) quem nudum poſtea oſtendebat in ara crucis. Excludebatur unà cum Secundinis per umbilicalem funem corpori ſanctiſſimo & umbilico quidem, adhuc adhærentibus: qui funis (h.e. canalis, quem pertranſit maternus ſanguis ad fætum) ſolicitâ obſtetricis manu erat abſcindendus, & ob ſanguinis impediendum lethalem effluxum ligandus. Si enim reſtitiſſet ſecundina in utero (qvod factum fuiſſet, ſi CHRISTUS prodiiſſet utero clauſo, nam *& ſecundinas ſuas neceſſariò prius penetrare debuiſſet*) tum hic partus fuiſſet lethalis morbi cauſa Matri: ſecundina enim reſtitans in utero ſine adhærente fœtu putreſcit. Vel ſi incorruptibilis fuiſſet ſecundina reſtitans, tamen inde manſiſſet Virginis venter tumidus, & quæſtio fuiſſet; an relictum ſit in utero monſtrum, â vi ſeminis aberrante productum? an mola (quæ nunquam generatur in Virgine) an ſuperfætatio vel Gemini. Vel aſſerendum & ſecundinas uterum clauſum penetraſſe? tum dubium eſſet: an ſecundina ſit verum ex ſanguine matris concretum? an talis miraculoſa ſecundina potuerit corrumpi? & tum ſupereſſet uti-

que

que adhuc inter reliquias ſanctorum ; Matre, A SPIRITU SANCTO licet in umbrata, lege Naturæ in pulverem reſolutâ. Imò nec *Virgo* potuiſſet dici juxta S. S. *peperiſſe*. Partus enim extra dubium eſt *actio ſolius Gravidæ*, non vero fætus. Natura enim matris ſentiens corpus fætus abſolutum & ſat robuſtum uterum movet ſuum, ejus fibras contrahendo blande hoſpitem ſuum premit ad exitum, tum rumpuntur involventes ſecundinæ & effluit cum aqua ſanguis & ſequitur fætus. Si denique utero clauſo hic Virginis partus fuiſſet abſolutus, tum primum fuiſſet â CHRISTO perpetratum miraculum, illud vero qvod factum Canæ Galilææ, ſecundum. Sed mittamus pia magis quam conſiderata de utero in partu clauſo figmenta ; Admiranda per ſe ſatis eſt Humiliatio FILII DEI : qva NATURÆ CONDITOR ſe ſubjecit legi Naturæ & DIVINITAS ſe hominis vilitati conjunxit intime : quo hominem, qvi temere Divinitatem affectans in Paradiſo cecidit, erigeret. Humili hunc & puro corde diligamus, quia nos dilexit prius Amore infinito, quem in hac *ſtupenda* SUI NATIVITATE demonſtratum, piâ nunc memoriâ debitisqve laudibus recolamus, & Lingvam Angelicam faciamus noſtram cum omni Exercitu Cæleſti jubilantes GLORIA IN EXCELSIS DEO, ET IN TERRA PAX, HOMINIBUS BONA VOLUNTAS. GLORIA IN EXCELSIS DEO PATRI! Ille enim eſt MISERICORDIÆ ILLE PATER, qui FILIUM SUUM dedit naſcendum ex muliere : qui ut homo reconciliaretur DEUM in carnem ut fieret HOMO miſit. GLORIA IN EXCELSIS DEO FILIO ! qui propter hominum ſalutem de Cœlis deſcendit & hominis induit ſemen, in eoque contrivit caput ſerpentis. GLORIA SPIRITUI SANCTO ! cujus omnipotenti virtute SANCTISSIMUS HIC EMBRYO in ute-

ro

ro Hominis conceptus. Sit GLORIA IN EXCELSIS TRINUNO DEO qui PACEM Terræ dedit cum PRINCIPE PACIS. Hæc PAX quæ ſuperat omnem intellectum Phil. IV. v. 7, eſt ipſiſſima ineffabiliter BONA VOLUNTAS DEI erga Homines. Hunc Hymnum CIVES pleno & puro ore & caſto corde canamus & Angelorum choro immixti DEI FRATRIS NOSTRI hodiernum NATALEM pari tripudio & concurſu in ſecula nulla ſine terminanda celebremus!

P. P. in ipſo Natali Feſto.
Anno CIↃ IↃCCIIX.